

Sören Olsson, spelman

Foto Jöran Lindhagen, Katrineholm

*Spelmannen Sören Olsson, Strängnäs har avlidit i en ålder av 76 år.
Närmast sörjande är maken Ingrid samt barn och barnbarn.*

Den färgstarke spelmannen Sören Olsson var en stöttepelare i Södermanlands Spelmansförbund. Under sin tid som förbundsordförande ägnade han mycken kraft åt att utveckla förbundet och sprida den sörmländska folkmusiken. Sören var hedersordförande i förbundet.

Den idérike och handlingskraftige spelmannen har betytt mycket för den sörmländska spelmannsrörelsen. Han låg bakom många satsningar i slutet av 1900-talet. Ett par exempel:

Sören var en tid förrådschef på P10 i Strängnäs. Armén hade lagt ner sin musikverksamhet, men den återuppstod på P10 i form av en musikpluton. Plutonen hade övat in Äppelbo gånglåt från Dalarna. Sören blev sur, det borde vara en sörmländsk låt!

Musikplutonen fick problem med förrådschefen, servicen blev kraftigt försämrad. Man fick krypa till korset, det blev i stället en gånglåt efter Anders Andersson i Lästringe som fick ett arrangemang för blåsorkester. Militärmusikerna spelade den ofta.

Sören var nöjd, men tyckte samarbetet skulle manifesteras genom ett byta av standar vid vaktavlösningen på Stockholms slott. Ändra ceremonielet vid slottet gör man inte hur som helst, men Sören lyckades.

En grupp sörmländska spelmän spelade låten varpå musikplutonen tog vid och pompöst framförde Anders Anderssons gånglåt under figurativ marsch.

Sonsonen Yngve Andersson var med och var rörd över användningen av sin farfars gånglåt;

”Om farfar hade stigit ur graven och fått höra det här, hade han blivi så gla att han doge direkt.”

Under Sörens ordförandetid fick spelmansförbundet ett hem i Malmköping. Ett hus i hembygdsgården uppläts åt spelmännen, som med egna händer renoverade och inredde Gustaf Wetter-stugan – uppkallad efter spelmansnestorn Gustaf Wetter. Landshövding Bengt Gustavsson invigde och huset blev under många år spelmansförbundets centralpunkt.

Sören var född i ett småbrukarhem i Jämtland och hade en egen folkmusiktradition efter sin far, farfar och andra spelmän i trakten. Han lärde sig ackompanjera som sin far. Det ålderdomliga kompsättet kallas *simeln*. Sören brukade beskriva simeln som något mitt emellan sprutlackerade andrastämmor och vanlig bondsekund. Blandningen av stråk och knäppningar ger en extra dimension till kompet.

Sören spelade gärna för publik och kryddade med historier från sin hembygd – ibland på obegriplig jamtska.

Hans spelmansvänner och hans publik saknar honom mycket.

Arne Blomberg,
också hedersordförande